

Հիւրշման (Հին Հայոց տեղւոյ անունները, էջ 118 եւն)։ Աստուածաշունչի ընթացիկներու վրայ խօսած ժամանակ, մասնաւոր ուշադրութիւն դարձուցած է Հեղինակին հայերէն թարգմանութեան վրայ (էջ 447)։ Կ'ըսէ թէ հայ թարգմանութիւնն աղերքաւորական օրինակին կամ աւելի Ուրոգիներէսի վեցիքեան ընթացիկն կը հետեւի։ Յատկապէս կը յիշէ Սաղմոսի տպագրութիւնը 1515 Վենետիկ, եւ 1642 ինչի շնորհիւ Աստուածաշունչի ամբողջական հրատարակութիւններէն յիշուած են՝ Ոսկանի եւ Զոհրապի հրատարակութիւններն Նոյնպէս կը յիշուի 1859, 1819 եւ 1843 ի տպագրութիւններն, որոնց ճիշդ թուականներն են 1860՝ Բագրատունւոյ հրատարակութիւնը, 1817 Ս. Պետերբուրգի տպագրութիւնն։ Անձնօթ կը մնայ միայն 1843 ի Մոսկուայի տպագրութիւնը։ Ցեղ տեղ կը յիշատակուին Նաեւ անմաւերական գրութեանց մօտեց հայերէն թարգմանութեան գոյութիւնը։

Աստուածներէն ըստ բաւականի տեսնուեցաւ մեծանուն Հեղինակին մեծ հմտութիւնն իր առաջագրեալ Նիւթին մէջ եւ ընտրած յօրինուածութիւնն, որով Մատենան ընտիր դասագրքերի մը պաշտօնն ամենայն իրաւամբ կը կատարէ։ Կը մտադրենք բազմամեայ Հեղինակին որ դեռ Նորանոր տպագրութեանց արժանանայ իր հոյակապ աշխատութիւնը։

Հ. Պ. Գ.

ARMENIA — A monthly Magazine.

Կարծեմ աւելորդ են այս քանի մը տողերն անոնց համար, որոնք կանոնաւորապէս կը ստանան այս անգղիերէն ամսաթիւթը, զոր կը հրատարակէ Պր. Արշակ Մատենան։ Բայց եթէ կայ անգղիերէնագէտ հայ մը, որ բաժանորդ չէ այս թիւթին (տարեկան 12 պրակ, 1 գողար = 5 Փր. հասցէ՝ New-York, 33 Union Square), կը համարձակիմ ըսելու թէ իւր հայրենասիրական հաշուեցուցակին մէջ մեծ — պակաս մը նշանակելէ պէտք չէ քաշուի։ Այնչափ հաճելի, ուղղամիտ եւ հայապաշտպան Հանդէս մը սակայն չենք կարծեր որ պակսի ընթերցասէրներու սեղանին վրայէն։ Երբեմն այնպիսի գեղեցիկաշար, ճկուն, կուռ եւ գրաւիչ յօդուածներ կը պարունակեն այս Հանդիսին թուերը, որ մարդ կարդալու ատեն տե-

սակ մը հպարտութիւն կը զգայ, թէ կայ ուրեմն թիւթ մը, որ առանց մուրացականութեան (— բոլոր օտարալեզու հրատարակուած հանդէսներն ունին այս լակտանութիւնը —) նպատակ դրած է իրեն բարձրացնել Հայն, Հայուն արժանիքը, նախ հայուն աչքին եւ երկրորդ օտարներու աչքին։

Բայց գրաւիչ է այս շքեղատիպ Հանդէսը այս տարուան Հոկտ. թուոյն մանաւանդ, որուն առաջին յօդուածը՝ On a Mission of Peace, կը խօսի Աֆղանի յԱմերիկայ ըրած ուղեւորութեան վրայ, բայց կը կցէ այս ուղեւորութեան այնպիսի խորհրդածութիւններ, որ համեմատելութեան սիրահար հայը — ստիպուած ենք համեմալն անուանել ճշմարիտ հայրենաւէրն այս վայրկենին — պէտք է կարգաւ ու քանդակել իւր սրտին ու մտքին մէջ։

Կայ նաեւ ուրիշ ներհուն յօդուած մը՝ „Armenia's Role in the turkish Empire“ Խիտոսին տակ, որ որչափ հպարտացուցիչ է մեզ Հայոց համար, նոյնչափ ալ յուսատու մեր ապագային։ Բայց արժանաւոր դաս մըն է այս յօդուածը օտարազգիներու համար ալ, եւ մտառելի՛ Երիտասարդ թուրքերու համար։

Չենք խօսիլ հայ կենսութիւն — անցեալին ու ներկային — վերաբերեալ ուրիշ յօդուածներու վրայ, որոնք՝ մին քան զփութ, կը վառեն ազգային ոգին եւ մեծ գաղափար մը կու տան իւր հայութիւնն շատ աժանագին վաճառելու դիւրապարաստ հայուն, իւր հայութեան վրայ։

Եթէ յորդորուեցանք ինքնակոչ՝ այսպիսի գնահատիչ քանի մը տողերով ընթանալու յանձնարարել մեր ընթերցողներուն եւ մեր հետեւողներուն այս Հանդէսը, պատճառն այն է, որ Նոր Հըրանի առթիւ՝ քանի որ հայ լրագրութիւնն ալ պէտք է իւր յատուկ բաժինն ունենալ մեր երեւուտքին մէջ, չմոռցուի այս աղնուամիտ ու բարեացակամ Հանդէսն, որ կուտուած է անտարբեր մտքեր սթափեցնելու, յողդողդ մտքեր գոտեպնդելու, օտարին հայը ճանչցնելու, եւ հայուն՝ զհայը սիրցնելու։

Ժամ է արդ, ով հայեր, մեր բնիկներն մէջէն՝ եղբայրասպան լրագիրներու անունները քննելու — Ա՜հ արանջիլ առիթ մը՝ boykott ըսուած հրէշին ներկայութեան հանդուրժելու, եւ համեմալն հայասիրութիւն մը ստեղծելու։

Հ. ԴԱՐՈՒՆԸ Ժ. Վ. ՄԵՆԵՎՍԵՄԸ

